

BEKNOPTE BIOGRAFIE VAN PATER LAETUS KEULAERDS O.F.M.

Pater Laetus Keulaerds werd op 27 februari 1921 in Heerlen geboren. Hij kwam uit een gezin van 9 kinderen. Zeer opvallend is dat uit dit gezin van 9 kinderen er 5 kozen voor een religieus leven.

Na zijn wijding in 1946 kreeg Pater Laetus met nog twee andere confraters de taak van missiepater toebedeeld. Hij associeerde de afkorting van deze benoeming (MP) met de Military Police uit de Tweede Wereldoorlog, plukte twee MP helmen van de toneelzolder, tooide zichzelf en zijn confraters met dit hoofddekseel en liet zich bewonderen in de recreatiezaal. Bij de vraag welke benoeming ze hadden gekregen, wezen ze op hun helmen met het opschrift 'MP': missiepredikant. Deze functie paste niet in het beeld dat Pater Laetus van de Katholieke Kerk voor ogen had. Gelovigen bang maken met preken over dood, hel en verdoemenis was niet zijn ideaalbeeld om met medechristenen om te gaan. Onderscheiden met het Missiekruis is hij niet. Ondanks de zeer invoelbare tegenzin in deze functie, heeft hij deze met verve vervuld.

Pater Laetus heeft gedurende vele jaren 'trouwlustigen' voorbereid op het huwelijk met de zogenaamde 'Nupturiënten cursus'. Er werd in een open gespreksvorm over liefde, relatieopbouw en huwelijksmoraal gesproken. De encycliek *Humanae Vitae* zette een dikke streep door dit initiatief en plaatste de Kerk weer een tiental jaren terug in de tijd.

In het jeugdpastoraat heeft hij 'gouden jaren' doorgemaakt. Hij heeft daarin samengewerkt met onder andere Hub Oosterhuis, toen nog student in Maastricht. De jeugdkerk was vrij van dwingende, wettelijke bepalingen, een situatie waarin Pater Laetus zich optimaal thuis voelde. In 1972 kwam aan deze vrijheid echter een abrupt einde en vanaf dat moment werd van bovenaf voorgeschreven wat tijdens een dienst gebeden en gepreekt mocht worden. Desondanks heeft Pater Laetus de moed erin gehouden en houdt hij de woorden van Pater van Kilsdonk in gedachte: 'Nooit zal ik de Kerk verlaten... ook al is het soms een rotkerk... maar ja ...ik weet geen betere'.

ONDERWIJSPERIODE

In alle functies die Pater Laetus heeft bekleed, staat het respect voor de medemens centraal. In de 17-jarige periode dat hij verbonden was aan het Henric van Veldeke

College was zijn 'élan vital hér élan vital van deze scholengemeenschap', zoals Geert Panhuysen dit in 1962 in 'Stroom Op' (het schoolblad van het Henric van Veldeke College) verwoordt. Zijn dynamische geest had een katalyserende werking op de activiteiten van zijn leerlingen en medeleraars en mondde uit in verbroederende sportactiviteiten, sprinkelende toneelvoorstellingen, opbouwende activiteiten van de Bouworde, waarin hijzelf met verve troffel, schop en kwast wist te hanteren. In de weekends wist hij de Maastrichtse jongeren samen te brengen in de Jongerensociëteit van het Dinghuis. Voor die tijd uniek van opzet in Nederland. Laetus was de initiator en organisator.

Veel ex-leerlingen van het Henric van Veldeke College herinneren zich uit het 'Laetus tijdperk' het lied 'Paoter Laetus, veer hōbbe hoonger. Paoter Laetus, veer hōbbe doors'. Dit lied stamt uit de periode dat het schoolvoetbalteam door Pater Laetus onderweg getrakteerd werd op frisdrank na een gespeelde wedstrijd. Als coach en geestelijk adviseur had Laetus namens de directie van het College het beheer over de zogenaamde 'voetbalkas'. Genoemd lied werd in latere jaren vaak gezongen bij feestelijkheden rond Pater Laetus in aanwezigheid van ex-leerlingen.

Niet alleen was hij initiator van buitenschoolse activiteiten. Als godsdienstleraar heeft hij met zijn vermenschlijking van de katholieke leer (door hemzelf uitgebracht in talloze stencils) menig middelbare school leerling voor een geloofscrisis weten te behoeden. Hij had de gave van het woord. Hij voegde echter ook de daad bij het woord en wist vertrouwen te wekken bij leerlingen die hij tot een hechte gemeenschap wist te vormen.

In de jaren '60 schreef hij het boek 'Savoir vivre' over de normen en waarden van die tijd. Achteraf gezien was hij de tijdgeest ver vooruit. Ook in de hedendaagse tijdgeest is die moraal nog zeer actueel. Misschien nog wel meer van toepassing en noodzakelijk dan in de jaren '60.

Bij het lezen van de extra editie (bij gelegenheid van zijn afscheid) van 'Stroom Op' raak je onder de indruk van de lovende woorden van leerlingen en medeleraars. De indruk die hij op hen gemaakt heeft is onuitwisbaar.

ZIEKENHUISRECTOR

Pater Laetus heeft in de jaren dat hij de functie bekleedde van ziekenhuisrector in het ziekenhuis Sint Annadal en later in het AZM, steeds naast de patiënt gestaan. In het ziekteproces is hij steeds met de patiënt 'meegelopen', zelfs tot het bittere einde toe. Hij sprak zich duidelijk uit tegen de uitspraken van hogerhand dat je het leven van een patiënt 'nooit mag verkorten'. Hij wees dan naar zijn patiënten in nood, die heftige pijnen leden en

31 maart 1946: priesterwijding in Weert

Na de jeugdmissie op de Patersbaan

In de kloostertuin

In de jaren '50 organiseerde Laetus reizen voor de jeugd (bekend als de 'bouworde')